

voces è longinquo delatas tardiores videri oporteret: quæ enim feruntur, eo tardius omnia mouentur, quo longius à suo discesserunt principio tandemque collabuntur & decidunt. Vtrum igitur qui imitantur, voce exili simulant, & sono tenui agere tentant vocem, quæ se à longinquo defert: tenuis autem grauis non est: neque exiguus, exilisque vocis proferendæ vltus grauis est, sed acutus fit, necesse est. An non modò qui imitantur, ea de causa ita simulant, verum etiam strepitus ipsi acutiores existunt. Causa verò cur ita fit, quòd aer, qui defertur, strepitù excitat, & quemadmodum primum illud obstrepit, quod aerem mouerit: sic rursus aer subinde mouendo agat oportet, vt partim moueat, partim moueatur. Quo fit, vt continuari strepitus possit, quippe cum perpetuè mouenti mouens succedat, donec omnis conatus mouendi emarcescat: quæ quidem res in corporibus non nisi cadere est, cum scilicet aer non amplius impellere vel telum, vel aerem potest. Vox enim continua redditur, cum aer aerè propellit, telù autè fertur, cum corpus ab aere mouetur. Hic igitur corpus idè defertur assiduè, vsque ad eù finè, dū corruat. At ibi alius aer perpetua vicissitudine profluit, præcedentèq. subsequens minor est. Itaq. velocius quidem mouetur, sed per minus subinde aeris: qua de causa vocis acutiores è longinquo tenuiores sentimus: est enim acutum, quod velocius est, vt ambigèdo superior proposuimus. Hæc eadè causa est, cur & pueri, & ægrotantes, acutè. viri autè, & bene valentes grauitè vocè emittat. Cur verò propinquis auribus vox grauior acutiùsve esse minimè pateat, & omnino cur similis proiectis ponderibus non sit, causa quòd projectù illud cum vnum assiduè sit, identidè assiduè fertur: strepitus autè, aer, propulsus ab aere est. Itaq. fit vt pondus vnum in locum cadere tantummodo possit: vox autem quoquoque rursus spargat sese, non secus, ac si projectum pondus, dū fertur, in partes frangatur innumeras atque etiam se retrorsum disperiat. 7 Cur do minus nuper illi magis resonat? An quòd maior refringenti datur facultas propter laxitatem. Læuis autem ideo est, quoniam continens adhuc, rimisque immunis penitus extat. Nò tamè admodù humidà volo intelligi: nulla enim refractio de limo effici potest. Hæc profectò cauta est, cur etiam opus omne tectoriù magis resonet. Quin etiam aeris immobilitas fortasse aliquid facit: congestus enim, vniuersùq. cum sit,

A ἔδει βραδυτέρας πύρραθεν φάινεται ταῖς φωναῖς. τὰ γὰρ αἰ φερόμενα πάντα, βραδυτέραν φέρεται ὅσοι ἀπέχῃ τῆς ἀρχῆς πλείον, καὶ τέλος πίπτει. πότερ' οὐκ ὅτι οἱ μιμουμένοι ἀμυλῶν τῇ φωνῇ μιμουῦνται, καὶ λεπτοῦ τῶν πύρραθεν φωνῶν; κατὰ δὲ βραβεῖα ἴσ' ἔστιν. οὐδὲ μικρὸν καὶ ἀμυλῶν φθέγγεται βαρὺ, ἀλλ' ὄξύ ἀνάγκη. ἢ οὐ μόνον οἱ μιμουμένοι δια τὸ το μιμουῦνται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰσόφοι αὐτοῖ ὄξύτεροι γίνονται; ἀπὸν δὲ, ὅτι ὁ ἀήρ φερόμενος, ποιεῖ τὸν ἰσόφον· καὶ ὡσπερ τὸ πρῶτον ἰσορεῖ τὸ κινήσαν τὸν αἴερα, οὕτω δὲ πάλιν ποιῆται τὸν αἴερα αἰεῖ ἄλλον κινουῦντα (ἔ), τὸ δὲ, κινουμένον. διὰ ὁ ἰσόφ' ὡσπερ, ὅτι αἰεῖ ἐκδέχεται κινουῦντα κινῶν, ἕως αὐτοματρῶν δὴ, ὅτι τῶν σωμάτων ἐστὶ τὸ πεσεῖν, ὅταν μικροῦ δυνάμει αἰετῖν ὁ ἀήρ, ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ βέλ' ὄ, ἐνταῦθα δὲ τὸν αἴερα. ἢ ὑπὸ γὰρ φωνῇ γίνεται ἢ συνερχῆς, αἴερα αἰουμένου ὑπ' αἴερα· τὸ δὲ βέλ' φέρεται, σώματος ὑπ' αἴερα κινουμένου. ἐνταῦθα ὑπὸ οὐδ' αἰεῖ τὸ αὐτὸ φέρεται σῶμα, ἕως αὐτοματρῶν, αἰετῖ δὲ αἰεῖ ἔτερος ἀήρ. καὶ πρῶτον ἐλάττω, δεῦτερον μὲν κινεῖται, ὑπ' ἐλάττω δὲ· διὰ πύρρα ὄξύτερα καὶ λεπτότερα αἰ φωναῖς. τὸ γὰρ δεῦτερον, ὄξύ, ὡσπερ καὶ διηπόρηται ὡσπερ ἢ αὐτῇ αἰετῇ, δι' ἡ καὶ οἱ ὑπὸ πύρρα καὶ οἱ κείμενοι ὄξύ φθέγγονται· οἱ δὲ αἰετῆρες καὶ οἱ ὑμῆμοντες, βαρὺ. τὸ δὲ τοῖς ἐγγύς μὴ ὑπὸ πύρρα τῶν φωνῶν, ἢ βαρυτέραν ἢ ὄξύτεραν γινουμένην, καὶ ὅπως μὴ ὁμοίως ἔχειν τοῖς ῥηπτοῦσιν βάρεσιν, ἀπὸν, ὅτι τὸ ὑπὸ ῥεφθέν, ἐν ἀπὸν φέρεται αἰεῖ τὸ αὐτὸ· ὁ δὲ ἰσόφ', ἀήρ ἐστὶν αἰουμένος ὑπὸ αἴερα, διὰ καὶ τὸ μὲν, εἰς ἐν πίπτει· ἢ δὲ φωνῇ, πωταχῆ· ὡσπερ αὐτὸ εἰ τὸ ῥεφθέν αἴμα φερόμενον, αἰετῆρες ῥεφθεῖν, καὶ ἔπ' εἰς τοῦ πύρρα.

E Ζεῖα τί αἰ νεκροφῆς οἰκίαι μέλλον ἠχοῦσιν; ἢ ὅτι μέλλον ἀνάκλασε γίνεται διὰ τῶν λεῖότητα; λεῖότερα δὲ, διὰ τὸ ἀρραγῆ καὶ [τὸ] συνερχῆς. εἰ δὲ μὴ παντελῶς ὑγρατῶν, ἀλλ' ἠδὴ ξηρατῶ λαμβάνειν. δεῦτερον πηλοῦ γὰρ ἴσ' ἔστιν ἀνάκλασε. διὰ ταῦτα γὰρ καὶ τὰ κοιμημένα μέλλον ἠχεῖ. συμβαλλεται δὲ ἴσως καὶ ἢ ἀκίνησια τῶ αἴερα. ἀπὸν γὰρ ἰών, μέλ'.